

Vypravěno

dne 8.7.2014

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.:

02921

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 14.7.2014
podpis: M. Chovanec 22.7.2014

MVCRP00Z1Z5D

- 4 - 07 - 2014

V Praze dne

Č.j.: MV-58655-4/VS-2014

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“) přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

státní občan Maroka, trvale bytem
, (dále jen „žadatel“), adresa pro doručování:
, rozhodnutí odboru všeobecné správy
Ministerstva vnitra (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 24.3.2014, č.j.: VS-1699/835.3/2-2000, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“) vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Žadatel požádal o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dne 27.6.2013. Žadatel je státním občanem Maroka. Žadatel má na území České republiky povolený trvalý pobyt ke dni 26.6.1995. Žadatel je podruhé ženatý, bezdětný. Manželka a rodiče jsou státními občany Maroka. První manželství uzavřel v květnu 1995 se státní občankou České republiky, na základě tohoto manželství mu byl povolen trvalý pobyt. Manželství bylo bezdětné a bylo rozvedeno v roce 2005.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou

č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nesplňuje podmínku vymezenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění tím, že mu vznikaly nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Rovněž jako jednatel obchodní společnosti nezabezpečil řádné plnění povinností této společnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Ministerstvo vnitra splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody zvláštního zřetele hodné pro její prominutí.

Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24.3.2014, č.j.: VS-1699/835.3/2-2000, podal žadatel včasný rozklad. K porušení povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatel v rozkladu uvedl, že v letech 1996 až 2008 byl často v nestabilní finanční situaci, často cestoval mimo území České republiky, nemá žádného příbuzného, na kterého by se mohl obrátit v případě nouze, tj., půjčit si finanční prostředky na úhradu pojistného na veřejné zdravotní pojištění. Dluh, který mu vznikl v roce 2013, odůvodnil tím, že omylem a neúmyslnou chybou v číslu bankovního účtu Všeobecné zdravotní pojišťovny poukázal finanční prostředky na jiný účet.

V rozkladu žadatel dále poukázal na integraci zejména v sociální oblasti spočívající v charitativní činnosti (finanční podpora škol). Požádal o prominutí splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Popisuje důvody, proč dochází k opožděné úhradě pojistného na veřejné zdravotní pojištění a konstatoval, že od roku 2009 se mu daří toto pojistné hradit včas. V závěru rozkladu uvedl osobní důvody, proč žádá o udělení státního občanství České republiky.

III.

O rozkladu rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl správný a napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 25.10.2013 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo do 26.11.2013 a vyzvalo žadatele o předložení podkladů pro vydání meritorního rozhodnutí. Podklady v tomto usnesení výslovně specifikovalo. Žadatel byl poučen o tom, že předložení požadovaných podkladů je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatele o zahájení správního řízení (§ 44 správního řádu). Žadatel byl poučen, že má podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Upozornilo ho také na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že potřebné listiny, o jejichž předložení tímto usnesením byl vyzván, nepředloží. Ministerstvo vnitra obdrželo dne 18.11.2013 požadované listiny.

Při posuzování žádosti ministr vnitra i rozkladová komise ministra vnitra vycházeli především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravuje způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8.3.2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství. Je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

IV.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu meritorně posoudil, a to z hlediska splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Konstatoval, že není splněna podmínka zakotvená v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že žadatel jako podnikající fyzická osoba a jako jednatel obchodní společnosti nehradil řádně a včas pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Za červen 1996 až duben 1997 uhradil pojistné na veřejné zdravotní pojištění teprve dne 9.6.1997, za květen 1997 až srpen

2000 až dne 6.10.2000, za září 2000 až prosinec 2001 až dne 6.2.2002, za leden 2002 až červen 2006 uhradil zčásti dne 31.7.2006, a to v částce 10 000 Kč z celkové dlužné částky ve výši 52 004 Kč. Z celkového dluhu na penále ve výši 57 212 Kč k 1.1.2008 mu bylo prominuto penále ve výši 47 000. Ministr vnitra konstatoval, že žadatel tuto podmínku nesplnil a ani neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ministr vnitra musel konstatovat, že žadatel měl mít, vzhledem k povolenému trvalému pobytu na území České republiky od roku 1995, povinnosti vyplývající pro něj ze zvláštních právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění osvojené a řádně je plnit. Skutečnosti, které žadatel v rozkladu uvedl, ministr vnitra neshledal důvodnými. V kontextu časové posloupnosti neplnění dotčených povinností (např. červen 1996 až duben 1997, tj. několika měsíců po sobě následujících) nelze důvody, pro které tuto povinnost neplnil a které uvedl v rozkladu, akceptovat jako relevantní. Pozdní úhrada pojistného na veřejné zdravotní pojištění (za několik měsíců i let) byla opakovaná, žadatel nesjednal nápravu ani v letech následujících, jak je shora uvedeno. V roce 2013 došlo k pochybení v plnění povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění obchodní společností, kde je žadatel jednatel. K 1.1.2013 činil dluh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění této společnosti ve výši 11 016 Kč a na penále 1 078 Kč. Dlužné částky uhradil žadatel opožděně, tj. dne 25.1.2013.

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1.1.2014 neprokazuje.

Z dosavadního průběhu pobytu a života žadatele na území České republiky nelze dovodit, že by mohl být na svých právech jakkoli krácen. Česká republika je členem Evropské unie a vytváří příznivé podmínky pro začlenění cizinců do společnosti. Udělení, respektive neudělení státního občanství České republiky, nemůže být považováno za rozhodující podmínku pro začlenění cizince do české společnosti. Z pohledu mezinárodního práva je zcela nepochybné, že status trvalého pobytu naprosto dostatečným způsobem zajišťuje zcela objektivně adekvátní podmínky pro život cizího státního příslušníka na území jiného státu, v daném případě na území České republiky. V kontextu toho pak na udělení státního občanství nelze pohlížet jen z hlediska nároku, ke kterému lze nevyhnutelně dospět po uplynutí zákonem stanovené doby trvalého pobytu cizince na území státu, o jehož státní občanství žádá.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a žadatelem nebyly uplatněny relevantní důkazy, ministru vnitra nezbylo než rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tedy rozklad zamítnout. Ministr vnitra konstatoval, že Ministerstvo vnitra vycházelo ze spolehlivě zjištěného

stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

